

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

rugsėjo

27 d.

Ketvirtadienis

Nr. 112(4002)

Kiliminių

Raina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Dienos temoma

Vasarojaus sėklos ruošimas — šiandienos darbas

Ateinančių metų pavasario sėjai mūsų rajono žemdirbiams reikia paruošti 82043 cent vasarinių grūdinių ir ankštinių kultūrų sėklas. Šiai dienai jau supiltas visas reikiamas grūdinių kultūrų sėklos kiekis. Tačiau dar ne visi ūkiai turi sukaupę pakankamai ankštinių kultūrų, nes mišinių branda buvo labai nevienoda ir nemaža dalis sėklų skirtų šių pasėlių dar yra lauke. Kiekvieno ūkio agronomo rūpestis turėtų būti, kad kuo daugiau mišinių būtų nuimta sėklai, nes ankštinių kultūrų sėklos iš kitur papildomai gauti nenusimato.

Siemiet supilta vasarinių grūdinių kultūrų sėkla yra drėgna ir iš ūkių agronomų, sandėlių darbuotojų reikalauja ypatingo dėmesio, priežiūros. Negalima vėluoti su jos perpylimu iš aruodo į aruodą, vėdinimu, valymu. Tik komplekse taikant visas šias priemones bus išvengta sėklos sugedimo. Nors susidariusi padėtis atrodo visiems aiški ir suprantama, tačiau trūkumų organizuojant sėklinių grūdų priežiūrą ir valymą dar gana daug. Antai, iki šiol rajono ūkiuose išvalyta tik 747 tonos sėklų skirtų grūdų, o iš jų atvežti pavyzdžiai patikrinimui tik nuo

150 tonų. Kaip matosi iš pateiktų skaičių, valyti ir patikrinti sėklai skirtus grūdus kažkodėl dar neskubama, nors eilėje ūkių jau yra aptikti grūdų gedimo pėdsakai. Ypač sunki padėtis „Ažuolo“ kolūkyje, kur beveik pusė sėklų skirtų grūdų sukailę, supeliję. Tai pirmiausia didelės apimties ūkio vyr. agronomo Broniaus Vilkiečio bei sandėlininkų Aniceto Stripeikio ir Jono Riaubos.

Neskubama valyti sėklos ir „Vienybės“, Surdegio bei kituose kolūkiuose. Čia taipogi būtina nedelsiant nei dienos pradėti intensyvią jos valymą, negaišiuojant nuvežti jos pavyzdžius į Anykščių valstybinę sėklų kokybės inspekciją. Esant reikalui, darbas sandėliuose turi vykti dviem pamainomis.

Gera vala sėklas „Lenino keliu“ kolūkio šeimininkai. Šiam metui čia jau pilnai išvalyti visi miežiai, valomos avižos. Kad šiame ūkyje metai iš metų sėklinės medžiagos ruošimui skiriamas reikiamas dėmesys, didžiausias nuopelnas tenka ūkio vyr. agronomui Algirdui Preibui, sandėlininkui Jonui Paršoniui, sandėlio darbininkams Joanai Pečiuraitėi, Broniui Daugėlai.

Džiugu, jog pastebimas dėmesys vasarojaus sėklos ruošimui pastaruoju metu rodomas Skiemonių kolūkyje: sėkliniai grūdai intensyviai valomi, laiku vėdinami. Gerai organizuojami valymo darbai „Aušros“, „Gimtosios žemės“, „Už taiką“ kolūkiuose.

Salta vasarinių sėklos ruošimo neužmirškime ir daugiamečių žolių. Siemiet nemėta daugiamečių žolių sėklos prikūlim iš pirmos žolės. Sėkla labai piktžolėta, turi daug priemaišų. Todėl neieškime jai sugesti, laiku vėdinime, perkasinėkime ir nedelsdami valykime.

A. Dieninis

Rajono žemės ūkio valdybos
vyresn. agronomas

Kolūklečiai — cukraus pramonės įmonės

Respublikoje prasidėjo cukrinių runkelių nuėmimas. Siemiet šią techninę kultūrą beveik 35 tūkstančių hektarų plote augino 274 specializuoti ūkiai. Žemdirbiai įsipareigojo gauti iš hektaro vidutiniškai po 250 cent saldžiųjų šaknų. Respublikos cukraus pramonės įmonės kasdien priims po 40 tūkstančių tonų cukrinių runkelių.

(ELTA)

Spaudos centras „DERLIUS 79“ praneša!

Kodėl nepasitelkiama našiausia technika

Bulvių kasti Skiemonyse išskubėjo visi, kas tik pajėgia nulaikyti pintinę ar kibirą. Apie keturiasdešimt kolūkiečių, jų tarpe kai kurie gyvulininkystės specialistai ir buhalterijos darbuotojai, 60–80 Skiemonių vidurinės mokyklos moksleivių, 27 talkininkai iš Kauno politechnikumo kasdien renka bulviakasėmis išbarstytus gumbus, pila juos į automašinių kėbulus ir traktorines priekabas. Laukiama, jog šiomis dienomis talkininkų būrys dar pagausės, atvykus Vilniaus tiltų statybos valdybos Nr. 2 darbuotojams ir susivienijimo „Anykščių vynos“ komjaunuoliams. Tad mechanizatoriams Vytautui Barčiui, Broniui Jogėlai ir Antanui Kiaušui, vairuojantiems traktorus su bulviakasėmis, teks temptai pasidaruoti.

Iš auginamo 140 ha bulvių ploto iki šiol kolūkyje nukasta geras trečdalis. Sparčiau, negu daugelis rajono ūkių, skiemoniečiai pristato bulves valstybei. Į Ambraziškio krakmolo cechą iš kolūkio išvežta bemaž 300 tonų gumbų, o užvakar išrūšiuotos maistinės bulvės pradėtos pristatyti ir Panevėžio konservų fabrikui. Stropumu, punktualumu pasižymi vežantys bulvių derlių kolūkio vairuotojai Gintautas Eismontas, Stasys Riekumas, Juozas Jasilionis.

Sandėlyje organizuotas gumbų rūšiavimas. Kolūkio racionalizatoriai sumaniai pritaisė prie rūšiavimo metalines groteles, per kurias riedant gumbams, nuo jų nuopyra žemės. Svaresnės bulvės geriau išsilaiko ant aktyviosios ventiliacijos ardynų. Tačiau turimi rūšiuotuvai yra per mažo našumo ir tais neįmanoma apdoroti iš rudens į sandėlį įvežamo vi-

so derliaus. Kol kas tik 100 tonų bulvių čia sukaupta sėklai — tai aštuntadalis šiam tikslui reikalingo gumbų kiekio.

Dėl įvairių priežasčių — pavėluoto mėšlo įterpimo pavasarį, prastesnės sėklos — vietomis bulvės kolūkyje menkai užderėjo. Prirenkama vidutiniškai po šimtą centnerių iš hektaro. Dalis gumbų lieka dirvoje. Kur derlius anksčiausiai nukastas, likę paviršiuje gumbai jau smarkiai pažaliavę, maistui nei pašarui nebetinkami. Patarina, pirmąsias bulves nurinkus, tučiuojau dirvą kultivuoti ir dar kartą nurinkti naujai išverstus į paviršių gumbus. Papildomai skiemoniečiai iš kiekvieno hektaro dar pririnkę po toną bulvių.

Pastarosiomis dienomis 120–130 rinkėjų kasdien kolūkyje sudoroja bulvių derlių nuo 4–5 ha ploto, o talkininkų būriai pagausėjus, reikia tikėtis, bulviakasio tempai dar paspartės. Geriausi šio darbo terminai jau eina į pabaigą. Iš Elmininkuose atliktų bandymų įsitikinta, jog, kasant bulves po spalio 5-osios, su kiekviena pavėluota diena derliaus nuostoliai staigiai didėja.

Kolūkyje yra didžiulis rezervas bulviakasio tempams paspartinti — trys kombainai ir viena naši bulviakasė E-684. Jei visa ši technika būtų įkinkyta į darbą, per dieną būtų nukasama po 10 hektarų, tai yra, dvigubai daugiau, negu dabar nukasa gausus kolūkiečių ir jų talkininkų būrys. Kodėlgi visa ši importinė nepigiai kainavusi technika šį rudenį net nebuvo išbandyta?

Ne visas klijūtis našios technikos kelyje kolūkiečiai gali pašalinti vien savo jėgomis. Antai, bulviakasė

E-684 traukti iki šiol neišgytas MTZ-82 tipo traktorius, o kitu markių traktoriai, ypač kalvotoje Skiemonių žemėje, šiam reikalui nepritaikomi. Apskritai paėmus, MTZ-82 traktoriai rajone nebėra didėję retenybė. Ar nevertėtų artimiausiu metu nors no vieną jų skirti Skiemonių ir „Puntuko“ kolūkiams, kurie yra išigiję E-684 bulviakasės ir iki šiol negali jų efektyviai panaudoti.

Skiemonių kolūkio dirvos kalvotos, jų dirvožemis nevienodas: žengsi keletą žingsnių, ir nuo buvusio durpynėlio pateksi ant lengvo priemolio, o kiek toliau — jau sukietėję raudono molio grumstai. Tačiau tai nėra neįveikiama kliūtis bulvių kombainų panaudojimui. Perspektyvoje nebūtina bulvių sėjomainai parinkti vientisą žemių masę, kuriame nors viename kolūkio sektoriuje. Šiam tikslui patartina panaudoti lygesnių dirvų plotus įvairiose kolūkio vietose, nors tos dirvos viena su kita nesiribotų.

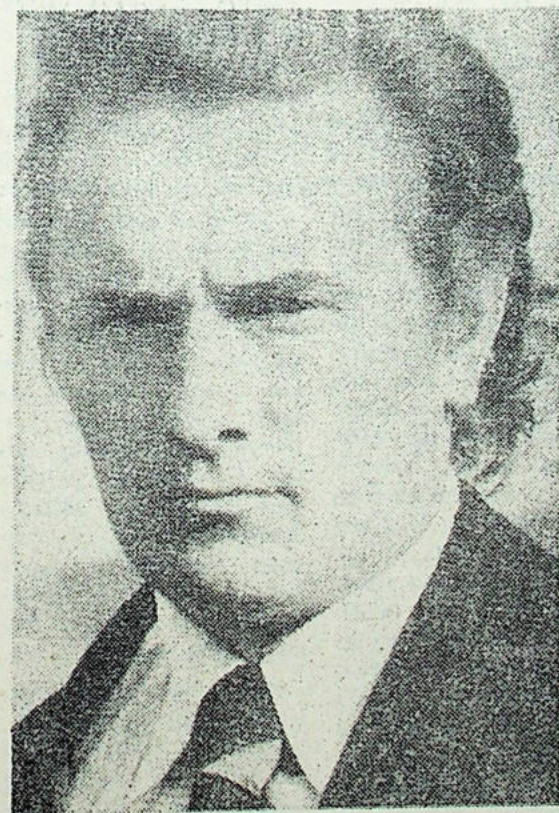
Jei vienoje ar kitoje dirvoje yra molingų kalvelių viršūnių, kuriose sunku dirbti kombainui, vertėtų pirmiausia į šiuos sunkesnio dirvožemio plotelius leisti bulviakasės. Po to kombainu galima surinkti gumbus iš visos dirvos. Toje vietoje, kur jie išbarstyti bulviakase, kombaino noragai leidžiami sėklai ir derlius nuimamas be didelio vargo.

Dalyje Skiemonių kolūkio dirvų, kur auginamos bulvės, labai apstu akmenų, grumstų, kombainus panaudoti jose iš tiesų sunku. Bet ne vien gamtą čia reikia kaltinti: ši bėda iš dalies yra ir nepakankamai aukštos žemdirbystės kultūros pesėkmė. Dirvoje grumstų ypač padaugė-

ja, kai mėšlas jose kratomas ir apariamas pavasarį ir žemė traktorių sutrypiama. O laiku nuskutus ražienas, iš rudens įterptus organines trąšas, išpurškus varputį naikinančius herbicidus, dirvožemio struktūra, be abejo, pagerėtų ir piktžolių dirvoje sumažėtų. Tuo pačiu efektyviau jose galėtų dirbti ir sudėtinga bulviakasio technika.

Bulvių kombainus ypač verta ryžtingiau naudoti ir dėl to, kad jais pavyksta surinkti iš dirvos beveik visus gumbus. Tuo tarpu bulviakasės dalį gumbų užbarsto žemėmis, bulvienuių ir piktžolių likučiais, nemaža jų palieka dirvoje net ir po kultivavimo.

J. Mikalajūnas
Žemės ūkio mokslų
kandidatas.
D. Binkys
Anykščių rajono spaudos
centro „Derlius-79“ narys

Daug įvairios technikos valdo „Lenino keliu“ kolūkio pirmos klasės mechanizatorius Albinas Skrebė. Kasmet šis traktorininkas nemažai pasidaroja tręšiant laukus mineralinėmis trąšomis, presuojant šieną, pjauvant silosą, presuojant šiaudus. Albinas Skrebė — sumanus ir veiklus mechanizatorius, darbo pirmūnas. Jo nuotrauka patalpinama mechanizacijos kieme esančioje garbės lentoje, nuolatoto ūkio vadovai šiam pirmaujančiam mechanizatoriui įteikia pinigines premijas, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo ženklus.

Vyt. Bagdono nuotr.

Geriausieji rudeninio arimo artojai

1979 m. rugsėjo 24 dieną

Ūkio pavadinimas	Artojo pavardė, vardas	Traktoriaus markė	Suarta viso (ha)	Pamainos išdėstymas (ha)
„Anykščių žilėlio“ kol.	Strazdas Albinas	K-701	431	20
„Atėities“ kol.	Zabarskas Jonas	T-74	200	9,0
K. Staro kol.	Dagelis Vaclovas	T-74	181	7,0
„Aušros“ kol.	Rimas Petras	T-74	153	7,6
Elmininkų eksp. ūkis	Girskus Algis	T-150K	175	7,0

Aktyviau formuoti mokslinę materialistinę pasaulėžiūrą

LKP Anykščių rajono komiteto biuras, apsisprendęs klausimą „Apie Levaniškio kolūkio pirminės partinės organizacijos darbą, formuojant mokslinę materialistinę dirbančiųjų pasaulėžiūrą“, priėmė šiuo klausimu nutarimą.

Nutarime pažymėta, jog Levaniškio kolūkio pirminė partinė organizacija, vykdydama TSKP XXV suvažiavimo bei paskesniuose partijos priimtose nutarimuose išskelbtus uždavinius ideologinio, politinio auklėjamojo darbo klausimais, atliko tam tikrą darbą, nukreiptą kolūkio žemdirbių moksline materialistine pasaulėžiūros formavimui. Šiam tikslui teigiamą įtaką daro kolūkyje sisteminiai planuojamas, koordinuojamas ir analizuojamas ideologinis, politinis auklėjamas

sis darbas ir šio darbo uždavinių gilesnis aptarimas pirminės partinės organizacijos susirinkimuose.

Didelį dėmesį šio kolūkio partinė organizacija skiria žemdirbių politiniam švietimui gerinti ir tobulinti. Dvejose politinio švietimo mokyklose plečia savo politinį aktyvumą 50 klausytojų. Panaudojant aktyvias mokymo formas ir siejant dėstomą teorinę medžiagą su konkrečiais žemdirbių kolektyvui iškilančiais uždaviniais, daugiakiai, įdomiai ir turiningai užsiėmimai organizuojami marksizmo-leninizmo pagrindų mokyklose. Kolūkio pirminė partinė organizacija deramą rūpestį skiria paskaitinės propagandos ir žodinės politinės agitacijos efektyvumo kėlimui, lektorių ir politinformatorių sudėties gerinimui.

Dauguma lektorių ir politinformatorių čia turi ilgį aukštąjį išsilavinimą. Į paskaitinį darbą aktyviai įjungiami ūkio vadovaujantys darbuotojai ir specialistai.

Ideologinio ir auklėjamojo darbo suaktyvinimo poveikyje kolūkyje formuojamas sveikas psichologinis klimatas, stiprinama darbo drausmė, žemdirbių sąmoningumo ir gamybinio aktyvumo ugdymui gana plačiai panaudojamos vaizdinės agitacijos priemonės.

Siekiant vystyti kovą prieš praeities atgyvenas bei įtaigiau propaguoti socialistinio gyvenimo būdą, kolūkio pirminės partinės ir kitų visuomeninių organizacijų bendromis pastangomis plačiau diegiamos naujos tradicijos:

rengiamos kasmet įspūdingos kombainininkų palydos į laukus ir darbų pabaigtuvės, organizuojamos iškilmingos jaunųjų išvykstančių į Tarybinę Armiją, palydos, mokyklos ir šeimos, mirusiųjų pagerbimo ir kitos šventės.

Tačiau LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo priimtame nutarime nurodė ir trūkumus, kurie dar pasireiškia Levaniškio kolūkio partinės organizacijos veikloje, formuojant ūkio žemdirbių moksline materialistinę pasaulėžiūrą. Propagandinio ir paskaitinio darbo srityse vis dar retai panaudojamos vaizdinės ir techninės priemonės, mažai rengiama darbo žmonėms paskaitų materialistinės pasaulėžiūros formavimo, ateistinė tematika, ateistinio darbo srityje dar stokojama kryptingumo ir ko-

dičių diegimo srityje dar trūksta sistemingumo ir nuoseklumo.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras įpareigojo Levaniškio kolūkio pirminę partinę organizaciją kiekvieną pirmadienį ūkyje organizuoti politines dienas, kurių metu rengti padalinių gamybinius pasitarimus, paskaitas ir kitas priemones, padedančias ryškiau propaguoti mūsų šalies, respublikos pasiekus laimėjimus įvairiose gyvenimo srityse. Partinė organizacija iškelias uždavinius — ir ateityje tobulinti politinio švietimo mokyklų darbą, užsiėmimų metu plačiau panaudoti vaizdines ir technines priemones, į politinį švietimą aktyviau nukreipti komjaunius, o politinio švietimo klausytojus geriau aprūpinti reikiama literatūra.

LKP rajono komiteto biuro nutarime kolūkio partinei organizacijai keliamas reikalavimas, kad būtina planingiau ir kryptingiau, atsivergiant į atskiras gyventojų grupes, organizuoti ateistinį darbą.

Siekiant formuoti žemdirbių moksline materialistinę pasaulėžiūrą, komunistų ir kultūros įstaigų darbuotojų iniciatyva dažniau rengti ateistinių knygų aptarimus ir šios paskirties literatūros parodėles, geriau panaudojant kvalifikuotus lektorius ateistinių paskaitų organizavimui, užtikrinti antireliginės propagandos puolimąjį pobūdį.

Pasinaudojant pastaruoju metu vykstančios spaudos prenumeratos organizavimu 1980 metams, būtina partinei organizacijai atkreipti dėmesį į tai, kad žemdirbių šeimos užsiprenumeruotų daugiau leidinių moksline ateistinė tematika, o naujų tradicijų organizavimui dar platesnį aktyvą suburti iš ūkio kultūros įstaigų darbuotojų, žemės ūkio specialistų, vietinių Tarybų deputatų, aktyviausių visuomenininkų.

Levaniškio kolūkio valdybai ir pirminėi partinei organizacijai rekomenduota žymiai didesnę dėmesį sutelkti kaimo socialinių problemų kompleksiniam sprendimui, o viešosios nuomonės tyrinėjimui sistemingiau organizuoti sociologinius tyrimus ir apklausas.

ŽALIASIS ELMININKŲ RŪBAS

Kai tik pirmieji karštesnės saulės spinduliai pavasarį dėsniškai pažvelgia į žemę, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio centras neatpažįstamai pasikeičia: čia sužaliuoja, sulapoja medžiai, dekoratyviniai krūmai, įrengtuose gėlynuose pradeda skleistis įvairiaspalvės tulpės, žiedais nušvinčia našlaitės, begonijos, nusidriekia gražūs žalių vejų kilimai. Žaluma užlieja ir N. Elmininkų, Elmininkų gyvenvietės, gėlėmis pasipuošia ir Elmininkų skyriuje esančios pradinės mokyklos, kultūros namų, centriniame — Bandymų skyriuje esančio vaikų lopšelio-darželio aplinka.

Šiuo metu ūkyje yra jau apie penkis hektarus želdinių, kuriuos treči metai prižiūri etatinis apželdinimo technikas Antanas Juozelskis. Kasmet Elmininkų, Bandymų, Niūronių skyriuose yra pasodinama po 400—500 medelių ir dekoratyvinių krūmų, įrengiama nemažai gėlynų, žaliųjų vejų. O praeitais metais prie gyvenamųjų bei visuomeninės paskirties pastatų buvo pasodinta net 900 medelių bei dekoratyvinių krūmų. Nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens čia žydi tulpės, rožės, narcizai, begonijos, astrai, gvazdikai ir kitos gėlės, kurias elmininkiečiai įsigyja iš Vilniaus rajono Buivydžių žemės ūkio technikumui. Tiesa, šiemet, esant šaltai žiemai, nukentė-

jo rožių krūmai. Tačiau elmininkiečiai neužilgo vėl turės progos gėrėtis švelniomis rožių spalvomis, nes želdinių technikas A. Juozelskis pats pasiryžo ūkyje pradėti auginti įvairių rūšių rožes, jas skiepyti.

Kiekvienam žmogui malonu praleisti valandėles ūkio centre įrengtoje poilsio zonoje — tarp žydinčių gėlių, tarp ošiančių kaštonų, beržų, liepų, ąžuoliukų, alyvų krūmų. Tokias poilsio zonas numatoma įrengti ir kituose ūkio skyriuose. Jau šį rudenį daug žalumynų bus pasodinta Niūronių skyriuje prie esančio Arklio muziejaus. Daug gėlynų numatoma įrengti prie mechaninių dirbuvų, gyvulininkystės pastatų. Jau dabar rimtai susirūpinę, kad gyvenvietėse, prie namų, būtų įrengtos žalios vejos, kad čia nestigtų dekoratyvinių krūmų, medelių. Šiemet gyventojams buvo išskirta daugiametė žolių sėklos žalioms vejoms įrengti. Be to, iš Vilniaus rajono Buivydžių žemės ūkio technikumui elmininkiečiai parsivežė raudonojo eraičino sėklos, kuria užsėjo nemažą žemės sklypą. Raudonasis eraičinas labai tinka žaliosioms vejoms, todėl ūkio dirbantieji jau sekančiais metais apie savo sodytas galės pasisėti ir šio augalo sėklų.

Ūkio moterų tarybos iniciatyva kasmet organizuojama gražiausioms sodyboms išrinkti konkursai, tvarkingiausiems šeimininkams skiriamos dovanos, piniginės premijos. Neatsitiktinai ūkio gyvenvietėse vis gausėja pavyzdingai tvarkomų sodybų, spalvingesnių gėlių darželių,

skoningai įrengtų alpinarijų. Centrinėje Naujųjų Elmininkų gyvenvietėje daug gražių pastangų aplinkos grožiui sukurti skiria Jadzė Tylienė, Stasė Matuliuskienė, Steponavičiai, Pivoriūnai, Diliai Jančiai, Bubliai, Juodeliai ir kiti sodybių šeimininkai. Graži aplinka, vietos žemdirbius ar jų svečius pasitinka ne tik lauke. Gėlės patraukia lankytojų žvilgsnį užsukus į biblioteką, valgyklą, bandymų stoties agrocheminę laboratoriją, feldčerinakuterinį punktą.

Tvarkinga aplinka, gamtos grožis, želdiniais ūkyje rūpinasi ne vien tik apželdinimo technikas, buvęs Buivydžių žemės ūkio technikumui auklėtinis Antanas Juozelskis. Daug dėmesio tam jau kumui ir grožiui sukurti skiria ūkio direktorius, žemės ūkio mokslų kandidatas Antanas Puodžiukas, profsąjungos komiteto pirmininkė Marcelė Kurčinskienė, partinio komiteto sekretorė Regina Tunkevičienė, kitų visuomeninių organizacijų nariai. Neretai ūkyje organizuojamos aplinkos tvarkymo, medelių, gėlių sodinimo tautos.

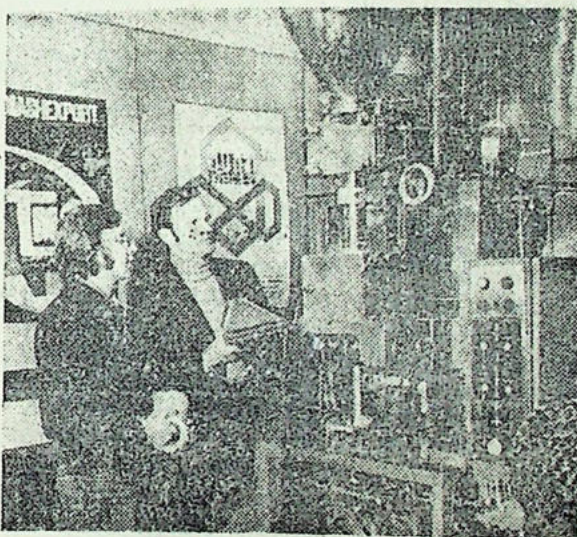
Nors Elmininkuose puoselėjant žaliąjį aplinkos rūbą, kovojant už tvarkingą, jaukią buitį, padaryta iš tiesų nemažai, tačiau ir ateityje šiam tikslui teks įdėti nemažai trūsio bei pastangų.

Visų pirma, reikėtų galutinai išspręsti visos Naujųjų Elmininkų gyvenvietės želdinimo klausimą. Kadangi dviejose pagrindinėse — Elmos ir Gojaus gatvėse jau beveik pilnai užbaigtos visos staty-

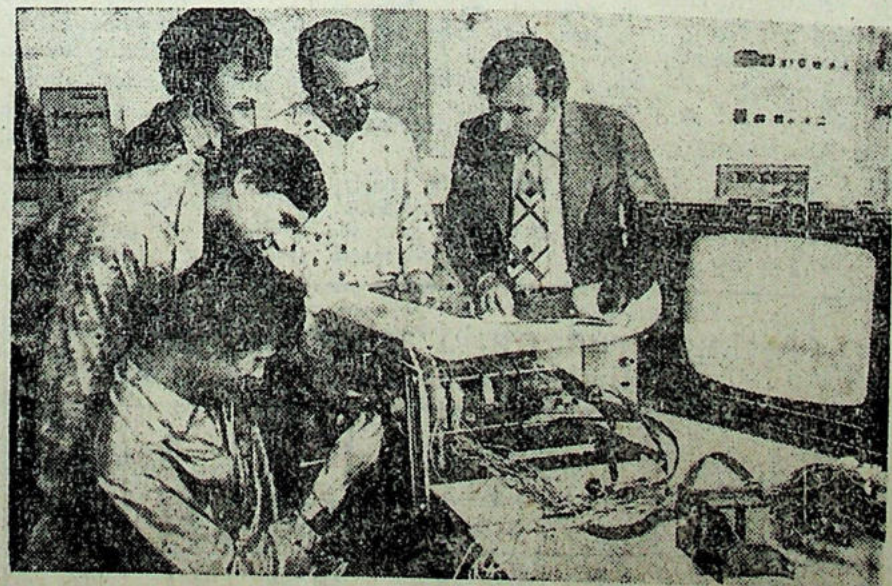
Mokymo ir mokslo centras

Kauno Antano Sniečkaus politechnikos institute ne tik ruošiami maždaug pusės šimto specialybių inžinieriai, bet ir dirbamas platus mokslinis darbas. Institute įsteigti du — Politechnikos ir Vibrotechnikos moksliniai sektoriai, keturios probleminės ir 18 žinybinių laboratorijų, skaičiavimo centras ir eksperimentiniai gamybos barai. Juose dirbuojasi daugiau kaip 1700 mokslinių darbuotojų, apie 700 iš jų turi mokslinius laipsnius.

Per trejus dešimtmečius penkmečio metus KPI mokslininkai užbaigė beveik 700 mokslinių rekomendacijų, iš jų daugiau kaip du trečdaliai jau įdiegti į gamybą. Ekonominis šių naujųjų panaudojimo efektas iki penkmečio pabaigos sudarys apie 40 milijonų rublių.

NUOTRAUKOJE: įpakavimo automato žinybinės laboratorijos (iš dešinės) vedėjas L. Paulauskas ir jaunesnysis mokslinis bendradarbis R. Danilevičius bando šioje laboratorijoje sukonstruotą automatą, kuris įsuičia dešras į sintetinę plėvelę.

NUOTRAUKOJE: radijo aparatūros konstravimo katedros televizinio mokslo laboratorijoje (iš kairės) vyr. inžinierius A. Budreckas, II kurso studentas J. Reičtūnas, mokymo meistras A. Liorencas, docentas A. Dumčius ir LTSR MA narys-korespondentas technikos mokslų daktaras D. Eidukas. A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

ŽALIASIS ELMININKŲ ROBAS

Atkeltas iš spaus.

bos, matyt, būtų tikslinga pagalvoti apie šių gatvių aplinkos sutvarkymą. Kur kas geriau būtų, jeigu pakeles dekoratyviniais krūmais, medeliais apsodintų gyventojai, vadovaujantis ne vien savo individualiu polinkiu, bet želdinių techniko padedami ir kryptingiau vadovojami. Tą patį reikėtų pasakyti ir apie gyvatvorių, žaliųjų vejų priežiūrą. Juk sodindami želdinius, gyventojai dar dažnai dėmesio neskiria į jų rūšį, paskirtį, augalų derinius, nėsilaiko mažosios architektūros reikalavimų. Kadangi dėl intesyvesnio automašinių eismo gyvenvietės gatvėse neretai atsiranda duobės, tai vietos gyventojai stengiasi

savo jėgomis jas užlyginti, pildami šlaką, plytgalius, akmenis. Tačiau tai ne išeitis. Juk N. Elmininkų gyvenvietėje rajone yra priskiriama prie gražiausiųjų, todėl jau dabar pats laikas būtų pagalvoti apie gatvių išasfaltavimą, galutinį jų sutvarkymą.

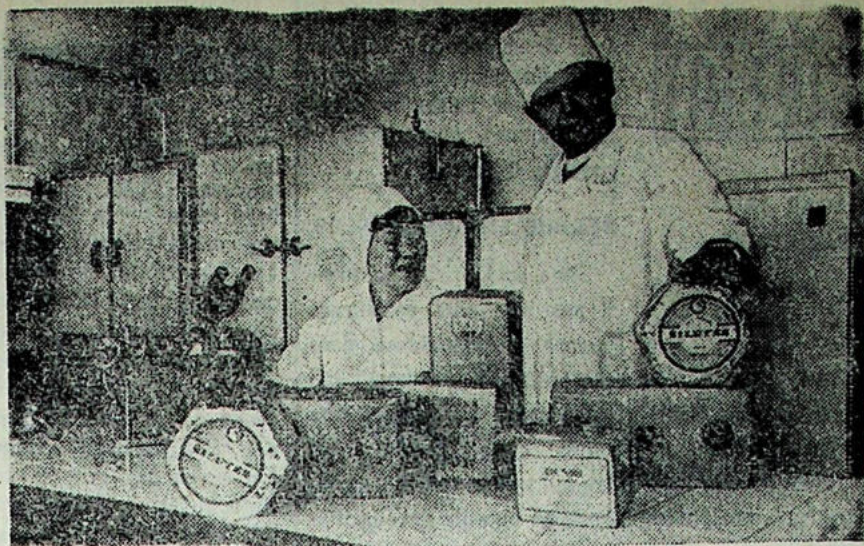
Mažiesiems elmininkiečiams labai praverstų čia įrengtos žaidimo aikštelės. Sprendžiant šiuos klausimus, taktomis, be abejojimo, galėtų padėti ir patys gyventojai.

Yra Elmininkuose ir senas, jau ilgą laiką netvarkomas parkas. O jį šiai tikrai galėtų tapti mėgiama elmininkiečių poilsio vieta. Dar ne viskas padaryta, kad kiekvienas ūkio darbuotojas gerbtų kitų triūsą, mylėtų tvarkingą aplinką, labiau vertintų želdinius. Juk pasitaiko atvejų, kad me-

chanizatoriai, manevruodami ūkio teritorijoje, su traktoriais išlaužo medelius, padaro žalą gėlynams. Todėl ir iškyla būtinumas suaktyvinti paskaitinį propagandinį darbą gamtosaugos klausimais, skiepyti kiekvienam darbuotojui atsakomybės jausmus, saugojant aplinkos grožį.

Elmininkiečiai, jau palyginti nemaža padarę aplinkai tvarkyti, šiandien gali išties pasidžiaugti gražiais pasiekimais šioje srityje. Reikia manyti, kad jie ir ateityje sėkmingai įgyvendins naujus savo sumanymus ir planus, nukreiptus jaukiai aplinkai kurti, grožiui puoselėti.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Iš tarptautinės pieno produktų parodos Budapešte (Vengrija) su garbės diplomu sugrįžo „Silutė“ — vienas naujausių lietuviškų sūrių. Tai garsojo prancūzų „Rokforo“ antrininkas, kurio receptūra paruošta Kaune esančiame Sąjunginio sviesto-

sūrių pramonės mokslinio tyrimo instituto Lietuvos filiale.

Institute sukurto sviesto bei sūrių gamybos technologijos ir receptūros plačiai taikomos šalies įmonėse. Kauniečių patirtis susilaukė aukšto įvertinimo ir daugelyje užsie-

nio šalių. Sešiolika Instituto specialistų naujovių pateiktos Pasaulinės pienininkystės federacijos išleistoje mokslo darbuose.

NUOTRAUKE: Sąjunginio sviesto-sūrių pramonės mokslinio tyrimo instituto Kauno eksperimentinės gamyklos vyr. meistras (iš kairės) T. Andriukaitienė ir G. Dovidavičius tikrina sūrių kokybę.

A. Sabaliausko nuotr.
(ELTA)

Rajono architektūros paminklai

Pienionių sodybos pastatų iš tolo nepastebėti: jie skendi vešiojoje parko augmenijoje. Tik ties Kavarso — Traupio vieškelio prasidedanti ūksminga topolių ir klevų alėja parodo ansamblio vietą.

Pienionys rašytiniuose šaltiniuose minimi nuo XVI amžiaus pradžios. Buvusios dvaro sodybos savininkai dažnai keitėsi. XVI amžiuje ji priklausė J. Anusevičiui-Galminavičiui, 1569 metais — J. Levonui, 1594 metais — Kristupui ir Barborai Volskianis, 1605 metais — A. Sapiegai, o po metų — P. Pacui. 1665 metais Pienionys atiteko Antanui Daumantui-Siesickiui ir vėliau keli šimamečiai priklausė jo giminei. Per tą laiką sodybos išplanavimas ir pastatai keli kartus keitėsi. Juos statė mažai žinomi liaudies meistrai, mūrininkai, dailidės. Jie savitai interpretavo pastatų architektūrą, ieškojo originalių formų. Susiformavo įdomus ansamblis, sudarytas iš dviejų sektorių — gyvenamo ir ūkinio. Senieji mediniai dvarų rūmai su keturkampiu portiku stovėjo atokiau nuo ūkinio pastatų, apsupti parko medžių. Ūkinis sektorius (svirnas, tvartai, rūkykla) drauge su naujais mūriniais rūmais sudarė vieną kiemą, apželdintą medžiais. Atskirai, už tvenkinio, išsidėstė bravoro kompleksas.

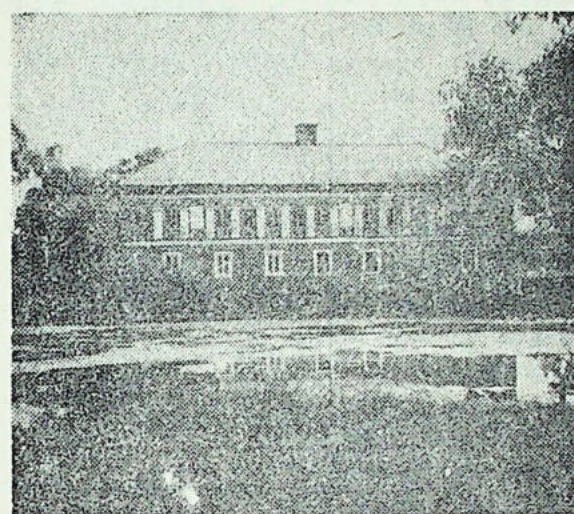
1927 metais mirus Juozui Daumantui Siesickiui, sodyba perėjo jo buvusio įgaliotinio Juozo Sablevičiaus nuosavybėn. Naujasis savininkas pardavė senuosius medinius dvaro rūmus, kurie buvo 34,2 m ilgio, 17,2 m pločio ir 4 m aukščio, dengti malksnomis. Rūmai tada nugriauti, o mediena panaudota Kavarsko klebonijos statyboms. 1940 metais Tarybų valdžia dvarą nacionalizavo. Virš dalies išlikusių rūmų rūšių pokario metais užstatytas naujas medinis paštas ir taupomosios kasos pastatas.

Vienas įdomiausių sodybos pastatų — tai buvęs bravoras. Jis stovi rytinėje ansamblio dalyje, apsuptas medžių, šoniniu pagrindiniu fasadu nukreiptas į pietvakarius — rūmų pusę. Pastatas gražiai įkomponuotas į aplinką, atsispindi parko tvenkinio vandenyje.

Istoriniuose šaltiniuose jis minimas nuo 1859 metų. Iki 20 amžiaus pradžios jis naudotas spirito varymui ir alaus gamybai. Po Pirmojo pasaulinio karo antro aukšto salėje J. Daumantas-Siesickis įrengė koplyčią, kuri veikė iki 1935 metų. Vėliau čia įsteigta pradinė mokykla, veikusi iki 1973 metų.

Bravoro pastatas dviaukštis, stačiakampio plano. Patalpos išdėstytos žibpus siauro koridoriaus, kurį dengia lėkšti mediniai tinkuoti skliautai. Antro aukšto koridorius remiasi į salę, užimančią visą pastato plotą. Įdomi ir vertinga yra fasadų puošyba. Pagrindinis — šoninis ir galiniai fasadai papuošti įspausta į tinką smulkia, tamsiai pilkos spalvos akme-

dinamiškomis formomis, jį atspindi liaudies architektūros tradicijas, o savo turtiną silueta yra panaši į varpinę. Rūkyklą sudaro du kvadratinio plano, vienas virš kito iškilantys skirtingų dydžių tūriai su grakščiai įlenktais keturšlaitiais stogais. Jos apačia pamūryta iš plytų ir tinkuota. Viršus yra medinės karkasinės konstrukcijos, apkaltos lentomis. Stogai dengti malksnomis. Mūrinė dalis — dviejų tarpinių. Pirmąjį puošia kampiniai rustuoti stulpai. Dury anga kartu su dviem grototais langeliais sukomponuota kaip išstėtas portalas. Duryr apkaltos rombinio ornamentu išdėstytomis lentelėmis. Ant rąjį tarpinį skaido piliastrai su raudonų plytų arkomis,

Pienionių sodybos pastatas.

Pienionių sodybos ansamblis

ny skalda. Tai būdinga lietuvių liaudies architektūrai. Baltai tinkuotas karnizas ir horizontalios traunos virš langų sudaro kontrastą. Pirmo aukšto langai — su baltai tinkuotais apvadais ir raudonų plytų sąramomis. Antrą aukštą puošia piliastrai su raudonų plytų arkomis ir vienodais tarpais išdėstyti langai ar juos imituojančios nišos. Siaurasis fasadas kiek kuklesnis.

Už 25 metrų nuo bravoro stovi du pagalbiniai vienaaukščiai pastatai su rūšiais. Rūšiai — kvadratinio plano su priėjusiais, nukreiptais bravoro pusėn. Abu įėjimai į pirmą aukštą įrengti priešpriešais vienas kitam. Fasadas puošia tik kampinės lentės. Rytinis mažesnis pastatas — su cokoliu iš akmenų, dailiai apkamšytu smulkia skalda. Pirmo aukšto sienos be langų. Rūšius dengia skliautai su kvadratinėmis angomis.

Netoli tvenkinio, pagrindiniu fasadu nukreipta į šiaurvakarius tarp medžių iškyla XIX amžiuje statyta rūkykla. Anksčiau ji ir panaudota mėsa rūkyti. Rūkykla vertinga ir kaip dekoratyvinis parko elementas, turėjęs ir praktinę paskirtį. Originaliomis

nišėlės su dekoratyvinėmis arkutėmis. Abiejuose tarpsniuose įkomponuoti maži kryžių formos langeliai. Medinę dalį puošia kiaurapjūvis geometrinis ornamentas. Stogą vainikuoja įpjautos vėliavėlės formos vėtrungė.

Sodybos svirnas stovi prie keliuko, vedančio nuo vartų į dvaro rūmus. Pagrindiniu fasadu jis orientuotas į pietvakarius.

Po Antrojo pasaulinio karo, pritaikant stalių dirbtuvėms, jo sienose iškirsti nauji dideli langai, stogas uždengtas šiferiu. Svirnas pasižymi įdomia sienų konstrukcija, kurią sudaro aštuoni atraminiai stulpai, išmūryti iš skaldytų lauko riedulių. Tarp jų sienos pamūrytos iš nedegtų molio blokų ir nutinkuotos. Perdangos skerssijos pastato galuose suleistos su trumpomis išilginėmis ir įžambiomis sijomis. Dvišlaitis stogas medinės stulpinės konstrukcijos, apie 1 metrą atsikišęs nuo sienų. Pastatas yra stačiakampio plano, dviejų patalpų, su atskirais įėjimais. Mažonoje patalpoje buvo svirnas, didžiojoje — ratinė. Erdvioje pastogėje buvo laikomi grūdai. Fasadai kuklūs, juos skaldo

platus akmenų mūro stulpai, papuošti į skiedinį sukamšytais skaldos gabaliukais. Galiniuose fasaduose yra langai su pusapskritėmis sąramomis ir stoginukai, dengti olandiškomis stiegmėmis. Pagrindiniame fasade simetriškai sukomponuotos trejos duryr: šonuose — vienvėrės, centre — dvivėrės. Duryr apkaltos kalvių darbo vinimis. Lentelės išdėstytos eglutės ornamentu, dažytos rausvai su baltais tarpais.

Pietinėje ansamblio dalyje yra vartai. Jie pastatyti XIX amžiaus pabaigoje — XX amžiaus pradžioje. Vartai — kvadratinio plano, stulpai, dailiai apmūryti taisytais granito blokais, stoviant neaukštų pjedestalų ir turint plačius karnizus. Viršuje — dvi simetriškos liūtų skulptūros.

Ansamblį supa vertingas landšaftinio tipo parkas. Pienionių parkas (tiksliau sodas, apynių daržai, tvenkiniai ir kt.) jau minimas 1594 metų pardavimo dokumente. Dabartinis parkas įkurtas XIX amžiaus pradžioje. XIX amžiaus viduryje šalia rūmų buvo sodas, ganėsi danieliai, stovėjo pavėsinės. Prie kelio augo rėli krūmai ir gėlės.

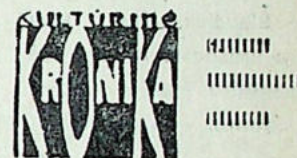
Platus kanalas supo angliško stiliaus parką, kuriame augo rėli augalai, atgabenti iš įvairių pasaulio šalių. Šiltnamiuose, oranžerijose ir olandiškajame name augo ananasai, vynuogės, persikai, abrikosai. Parke darbuosė sodininkas — botanikos specialistas, kurio pavardė šiandien nežinoma.

Dar XX amžiaus pradžioje parke buvo žvyrui alėjos, prie kurių stovėjo tašyto akmenų suolai. 1926 metais tarp dvaro pastatų minimas sodininko namas ir dvi oranžerijos.

Pienionių parkas, nors ir sukurta lygiame reljefe, be natūralių vandens telkinių, yra vienas vertingiausių respublikoje. Jis pasižymi gausia augmenijos rūšių įvairove ir retai kilur Lietuvoje pasitaikančiais medžių grupių deriniais.

Parkas apželdintas mišriu būdu: pakraščiuose ir prie rūmų pasodintos alėjos, kitur auga landšaftiniai elementai — plastiško kontūro ir silueto medžių ir krūmų masyvai. Ties parko vartais jungiasi dvi lauko medžių grupės.

Atkeltas iš spaus.

Lietuvos kvarteto koncertas

Praejusią savaitę Anykščių kultūros rūmuose koncertavo ne tik už respublikos, bet ir Sąjungos ribų plačiai pagarsėjęs Lietuvos kvartetas. Įžymūs muzikos atlikėjai A. Stulgys, K. Kalinauskaitė, J. Fledžinskas ir R. Kulikauskas Anykščiuose pradėjo styginių kvartetų festivalį. Koncerte skambėjo Liudviko van Bethoveno kvartetas Nr. 4, Edvardo Grygo, Vytauto Juozapaičio kūrinių.

M. Alksnėnaitė

Mažųjų džiaugsmui

Daug džiaugsmo mažiesiems anykštėnams suteikė Kauno valstybinis lėlių teatras, parodęs M. Turovero ir J. Mirsakovo kūrinių „Paršiukas Ciukas“. Veikalą į lietuvių kalbą vertė S. Ločorienė. Spektaklį režisavo A. Stankevičius, dekoracijas piešė J. Stauskaitė, muziką — B. Gorbulskio.

V. Saulutė

DIENU ATGARSAI

DABAR JAU NEPAZISTAMI...

Ir tėtis, ir mama iš tolo šypsodavosi, sveikindavosi susitikę mokytoją. Kartais ir pasiteiraudavo, kaip jų Vaidutis mokosi, elgiasi. Siemet mokytoja jau jų sūnaus nebemoko, Vaidutis baigė pradžios mokyklą, jo mokymasis — jau kitų mokytojų rūpestis.

Retkarčiais, kaip ir anksčiau, mokytoja susitinka su Vaidučio tėvais gatvėje, bet tie dabar linkę „nematyti“ buvusios savo sūnaus pedagogės. Nesišypso, nenoromis sveikina. Aišku, tai jų asmeninis reikalas. Bet skaudu, kad kai kurie žmonės rodo savo prielankumą, yra mandagūs tik tuomet, kai tu jiems esi reikalingas...

UZ PENKETĄ — PUSRUBLIS

— Standien, tėtuk, man rublis priklausol — pareiškė iš mokyklos parėjęs penktokas Arūnas. — Du penketus gavau...

Tėtukas traukia iš kišenės pinigėlį, suranda rublį. Taip jau buvo žadėta sūnui — už kiekvieną penketą gaus po pusrublį.

Tėvus džiugina gerį vaikų pažymiai. Bet kažin ar dera

už penketą pinigais atsiskaityti? Ar neįprastas Arūnėlis nuo vaikystės dienų viską rubliu matuoti, ar neišbujos savanaudiškumas, nusveriantis ir pareigą, ir sąžinę?

BEREIKALINGOS MİSLES

Būna, kad prisireikia uželėti pas kokį nors pažįstamą, gyvenantį Anykščiūose, daugiaaukščiuose namuose. Jei tu pas tą žmogų reiai arba pirmą kartą lankaisi, ant laiptų tenka spręsti mįslę: kuriame bute jis gyvena. Pasukęs galvą, negalėdamas pasikliauti atmintimi, skambini prie pirmų pasitaikiusių durų, klausinėji šeimininkų, kur gyvena Petras ar Jonas, atsiprašinėji už sutrukdyimą... Tokie atvejai neret, nelengva susigaudyti kas kur gyvena nedažnam lankytojui, svečiui, užsukusiam į mūsų miesto daugiaaukščius.

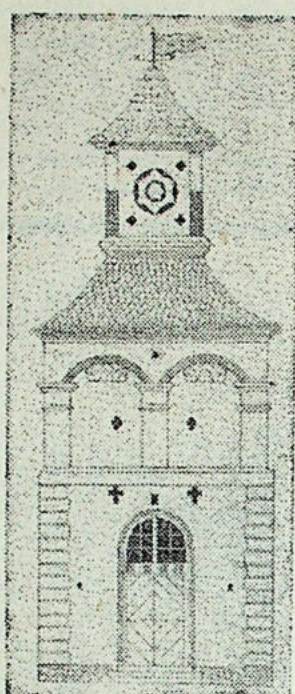
Lankantis kitiuose respublikos miestuose, daugiabučių laiptinėse teko matyti iškabintus gyventojų sąrašus. Tai patogų pliečiulį, ieškančiam pažįstamo žmogaus, nereikia spręsti bereikalingų mįslių, teirautis, varstyti niekuo dėtų žmonių duris. Apie tai vertėtų pagalvoti namų valdybai, įmonėms, organizacijoms, savo žinioje turintiems gyvenamuosius namus. Mūsų svečiai už tą nedidelę paslaugą būtų dėkingi, nereikėtų be reikalo kvaršinti galvos, klaidžioti laiptinėse.

V. Vaišnys

Pienionių sodybos ansamblis

atkelta iš 3 pusl.

alėjos. Viena jų beveik remiasi į vartus, o kita nukreipta į didįjį tvenkinį ir bravorą. Puiki mažalapių liepų alėja riboja šiaurvakarinį parko pakraštį, tankiai, kas 0,5—0,8 m susodinti jos medžiai sudaro ištisinį masyvą. Dar viena alėja yra buvusių senųjų rūmų išilginėje ašyje. Pietvakarinėje parko dalyje susodinti retesnių rūšių medžiai, sudarantys sudėtingas grupes: kedrinės pušys, baltosios eglės, dygiosios eglės, vakarinės tujos, riešutmedis, svyruoklinis uosis, smulkialapis uosis, margalapio uosis, uosialapis klevas, kalinė guoba, kamš-

Pienionių sodybos rūkykla. Retrospektyvinis fasado brėžinys.

linis skirpstas, pilkoji tuopa, glauštašakis ąžuolas, svyruoklinė liepa, svyruoklinis baltasis gluosnis, raudonoji gudobelė, europinis ožekšnis, sodinis pulinas, ievos ir kt. Įdomiai sudaryti kontrastiniai išsiskiria pavieniai svyruokliniai baltieji gluosniai.

Parke yra keli tvenkiniai — kūdros. Pietinėje parko dalyje, greta kūdros, dirbtinai supilta kalvelė. Didysis tvenkinys kanalu jungiasi su šiauriniu — mažesniu. Jo tik pakraščiai apželdinti medžiais, o toliau paliktos alviros erdvės, pro kurias gerai matomas vandens veidrodys. Tvenkinyje yra netaisyklinio ovalo formos „Peklos“ sala, apsodinta medžiais. Pačioje pakrantėje stovi bravoras ir atsispindi vandens paviršiuje. Į parko augmenijos aplinką, kaip dekoratyvinis elementas, valdingai įkomponuota rūkykla. Vakarinėje parko pusėje tarp medžių stovi iš lauko riedulų sukuriantas grotas su „Liardo mado-

nos“ skulptūra. Parko teritoriją žymėjo granitiniai 0,7 m aukščio stulpeliai, išdėstyti kas keturis metrus. Dabar jų išlikę vos keletas.

Šiandien buvusios sodybos pastatai priklauso „Lietuvos žemės ūkio technikos“ Anykščių rajoninio susivienijimo Pienionių remonto dirbtuvėms. Dauguma ansamblio pastatų dar nepakankamai pritaikyti nūdienos poreikiams. Buvusiame bravoro dalis patalpų — gyvenamos. Gi antrame aukšte buvusios mokyklos salė apleista. Ar nevertėtų ją panaudoti kultūriniam poreikiams? Baigia sugriūti medinis rūkyklos viršus. Ją reikėtų skubiai remontuoti, nugriauti prie jos prisiliejusį tvartelį. Kartas nuo karto nuo įvažiuojančių mašinų nukentėjęs parko vartai. Visai neseniai apdaužyta jų stulpo granitinė apdaila. Matyt, reikėtų kitaip spręsti autotransporto įvažiavimą, o nukentėjusius vartus skubiai suremontuoti. Norėtųsi, kad architektūrinio ansamblio šeiminkai labiau susirūpintų paminklo likimu.

V. Levandauskas
Technikos mokslų
kandidatas

Javų veislės — rekordininkės

Azerbaidžiano vietinių selekcininkų išvesti nauji miežių veislės. Jie rajonuoti taip pat Gruzijoje, Kirgizijoje, Turkmėnijoje. Mokslininkai toliau dirba kurdami labai derlingą šios veislės atmainą. Laistomuose plotuose, prisilaikant optimalios agrotechnikos, šių miežių surenkama iki 80 cent iš hektaro. Jie atsparūs ligoms, neišgula.

Prie Oriolo plinta neseniai selekcininkų išvesti grikių „Orlovčianka“. Bandymų laukeliuose jie kelerius metus duodavo pastovų 25—27 cent/ha derlių. Dabar „Orlovčianka“ išbandoma dideliuose masyvuose.

(TASS-ELTA)

GYVENTOJŲ ŽINIAI

Anykščių rajono centrinė taupomoji kasa priima iš gyventojų piniginius indėlius pagal tokias indėlių rūšis:

1. Iki pareikalavimo,
 2. Termininius,
 3. Išlošiamuosius,
 4. Pareikštinius,
 5. Į vieningą taupomąją knygėlę,
 6. Sąlyginius,
 7. Į elnamąją sąskaitą.
- Jelgu nenorite dažnai atvykti į taupomąją kasą dėl savo indėlių sąskaitų papildymo, parašykite savo įstaigos, įmonės, organizacijos arba kolūkio buhalterijai pareiškimą ir dalis arba visas atlyginimas bus pervedamas į sąskaitas taupomosiose kasose.
- Piliečiai, naudokitės taupomųjų kasų paslaugomis!
- Anykščių rajono centrinė taupomoji kasa

ANTANUI KARVELIUI
Kartu dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo tėvelio mirtis.
„Puntuko“ kolūkio paukščių fermos dirbantieji

Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame gilia užuojauta **ALOYZUI KOVUI** ir artimiesiems.

„Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir profesijinė organizacija

REGINAI PACIONIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių miesto lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojai

Anykščių komunalinių įmonių kombinuoto darbuotojai nuoširdžiai užjaučia **PRANĄ JUODVALKĮ**, žmonai mirus.

Mirus mylimam broliui, mokytoja **JULIJĄ JUODGALVIENĘ** užjaučia Mlekinų pradinės mokyklos mokiniai ir tėveliai.

JONUI GIEDRAICIUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui.
SRV J. Kontrimavičiaus statybos brigada

ALBINAI VALANCIONIENEI
Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžių užuojautų.
Januškos, Juknevičiai, Vilimas, Aniūnai

REGINAI PACIONIENEI
Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiskia
R. ir J. Mackevičiai, G. ir V. Laurinavičiai, E. ir J. Talačkos

REGINAI PACIONIENEI
Tegu nuoširdi draugu užuojauta palengvina Tavo skausmą, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis.
O. Kundrotienė, A. ir S. Dragūnai, V. ir V. Dragūnai

ANTANUI KARVELIUI
Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžių užuojautų.
„Puntuko“ kolūkio valdyba

Nuoširdžiai užjaučiame **ALBINĄ VALANCIONIENĘ**, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių linų sėklininkystės stoties darbuotojai

Dėkojama
Nuoširdžiai dėkojame Anykščių statybos remonto valdybos, „Spartako“ fabriko administracijoms, visuomeninėms organizacijoms, kaimynams, pažįstamiems, artimiesiems, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo sunkią valandą, laidojant Genadijų Smertįjevą.

Smertįjevų šeima
Giliaus liūdesio valanda nuoširdžiai užjaučiame **ROMĄ SEDELSKĮ**, mylimam mamytel mirus.
Katkevičiai, Svedkauskai, Slmanavičiai, Klimavičiūtė, Kiaušas, Rokaltė

REGINAI PACIONIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam mamytel.
Anykščių miesto lopšelio-darželio Nr. 1 lopšelio med. seserys ir šeiminkės

Mirus mylimam broliui, mokytoja **JULIJĄ JUODGALVIENĘ** užjaučia „Už taiką“ kolūkio valdyba

JONUI GIEDRAICIUI
Giliaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžių užuojautų.
Anykščių miesto Sviesos gatvės namo Nr. 10 gyventojai

JONUI GIEDRAICIUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių SRV ITD ir tarnautojai

VITALIJAI GAIGALIENEI
Nuoširdžiai užjaučiame, mirus mylimam tėveliui.
„Atelies“ kolūkio Cėkoniu klaučių fermos darbuotojai

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IŠ KARVĖS
1979 m. rugsėjo 17—24 dienomis

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lyginant su 1978 m.			per parą	+,-, lyginant su 1978 m.
Androniškis	107	8,9	+0,1	„Puntukas“	118	8,4	+1,1
„Anykščių šilėlis“	102	9,4	—	Skionys	123	9,4	+1,3
„Ateitis“	102	9,0	+0,6	Surdegis	111	8,8	+0,4
„Atžalynas“	116	8,6	+0,9	Svėdasai	99,8	9,8	—0,2
„Aukštakalniš“	97	7,5	—0,6	„Svyturys“	113	11,3	+0,9
„Aušra“	103	9,4	—0,2	„Už taiką“	110	9,3	+0,4
„Ąžuolas“	114	8,6	+0,7	„Vienybė“	96	8,2	—0,8
Cėniachovskio	124	9,4	+1,3	Jakšišio t. ūkis	118	9,4	+1,1
„Gegužės pirmoji“	113	10,0	+1,0	Naujasodžio t. ūkis	102	7,4	+0,4
„Gimtoji žemė“	107	10,1	+0,2	Raguvelės t. ūkis	96	8,0	—0,4
„Gintaras“	107	9,0	+0,6	Staškūniškio t. ūkis	105	8,4	+0,3
K. Staro	107	10,1	+0,4	Sodininkystės t. ūkis	103	9,5	—0,2
Kurkliai	101	8,3	—0,4	Elmininkų eksp. ūkis	105	8,8	+0,2
„Lenino keliu“	102	10,2	—0,1	Aknystų pagalb. ūkis	93	9,1	—0,5
Levaniškis	107	9,6	+0,9				
M. Melnikaitės	139	9,5	+2,2	RAJONE:	107	9,1	+0,3
„Nevėžis“	111	9,4	+0,7				
„Pirmyn į komunizmą“	103	9,3	+0,1				

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1541